

"Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer'. Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: 'Modtag Helligånden!'" Joh. 20, 21-22

Efter at have vist sig for Maria Magdalene påskemorgen, viste den opstandne Herre sig samme aften for sine disciple. De reagerer straks med glæde og fulde af den fred, som kun Han kan give: »Fred være med jer«¹, siger Jesus. Glæde og fred er Åndens frugter (Gal 5,22). Faktisk siger Jesus umiddelbart derefter: »Modtag Helligånden.«

"Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer'. Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: 'Modtag Helligånden!'"

Helligånden giver ikke blot disciplene styrken til at fortsætte Jesu mission, som han havde modtaget fra Faderen, men forvandler dem også til *nye mennesker*. Når den opstandne Herre puster på dem, gør han det samme, som Ånden gjorde ved skabelsens begyndelse: Han pustede livets ånde ind i mennesket, der var skabt af jord.² Ligesom alt det skabte vedvarende bliver opretholdt af Faderens kærlighed, således fortsætter Jesus gennem Helligånden med at støtte menneskeheden på dens vej mod Guds rige.

Denne måneds livets ord minder os om, at vi får en stor chance i vores liv: at blive *mere* som Jesus. Det gælder for hver enkelt af os personligt, men endnu stærkere for os sammen som fællesskab. Jesus henvender sig til sine disciple i flertal, for kun sammen, med hver enkelts egne gaver og særlige kendetegn, kan vi gøre Jesu mystiske legeme synligt.

"Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer'. Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: 'Modtag Helligånden!'"

Gennem Jesus er vi blevet Guds børn og har fået det samme kald som han. Vi kommer af Faderen og er kaldet til at vende tilbage til ham. På

vores livsvej må vi i verden gøre det, som Jesus gjorde, båret af Helligåndens nåde. Når vi åbner os for denne gave, kan også vi sammen med Paulus sige: »Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig.«³

Disse ord opfordrer os derfor til at gøre vores forhold til Helligånden dybere, både i vores bøn og i dagligdagen. Lad os derfor blive bedre til at »lytte til hans stemme i os«. For »uden Helligånden er Gud langt væk, Kristus er en person fra fortiden, evangeliet er døde bogstaver, Kirken er bare en organisation og dens mission er propaganda. Men med Helligånden løftes kosmos, der sukker i forventning om Rigets komme, den opstandne Kristus er til stede, evangeliet er livets kraft, kirken er fællesskab i Treenigheden og missionen er Pinse«⁴

"Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer'. Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: 'Modtag Helligånden!'"

Andreas var en ung mand i krise: i tvivl om livets mening og med frygt for fremtiden. Han følte sig ofte modløs og ulykkelig. Nogen foreslog, at han skulle tale med Chiara Lubich om det. Kort før han kunne tale med hende, så han Chiara i bøn. Sagte udtalte hun ordet 'Helligånd'. Under samtalen følte han sig dybt forstået. Og han fandt fred igen: ikke fordi hans problemer pludselig var forsvundet, men fordi der nu var nogen, han kunne dele dem med. »Jeg fik ikke kun hjælp af Chiara,« sagde han mange år senere, »men med årene lærte jeg også en livsstil af hende: at være tæt på dem, der lider, med omtanke og forståelse, uden at dømmes, ligesom Jesus ville have gjort.« Dette kan kun ske gennem Helligånden, hvis vi tager imod Ham og lader Ham virke i os.

Claudio Cianfaglioni og Livets ord teamet

1. Jf. Joh. 14,27
2. Mos. 2,7
3. Gal. 2,20.
4. Ignatius, metropolit af Laodicea, Kirkenes Verdensråds generalforsamling, 5. juli 1968, citeret af pave Frans i prædikenen på pinsedagen, 31. maj 2020.

"Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer'. Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: 'Modtag Helligånden!'" Joh. 20, 21-22

Efter at have vist sig for Maria Magdalene påskemorgen, viste den opstandne Herre sig samme aften for sine disciple. De reagerer straks med glæde og fulde af den fred, som kun Han kan give: »Fred være med jer«¹, siger Jesus. Glæde og fred er Åndens frugter (Gal 5,22). Faktisk siger Jesus umiddelbart derefter: »Modtag Helligånden.«

"Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer'. Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: 'Modtag Helligånden!'"

Helligånden giver ikke blot disciplene styrken til at fortsætte Jesu mission, som han havde modtaget fra Faderen, men forvandler dem også til *nye mennesker*. Når den opstandne Herre puster på dem, gør han det samme, som Ånden gjorde ved skabelsens begyndelse: Han pustede livets ånde ind i mennesket, der var skabt af jord.² Ligesom alt det skabte vedvarende bliver opretholdt af Faderens kærlighed, således fortsætter Jesus gennem Helligånden med at støtte menneskeheden på dens vej mod Guds rige.

Denne måneds livets ord minder os om, at vi får en stor chance i vores liv: at blive *mere* som Jesus. Det gælder for hver enkelt af os personligt, men endnu stærkere for os sammen som fællesskab. Jesus henvender sig til sine disciple i flertal, for kun sammen, med hver enkelts egne gaver og særlige kendetegn, kan vi gøre Jesu mystiske legeme synligt.

"Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer'. Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: 'Modtag Helligånden!'"

Gennem Jesus er vi blevet Guds børn og har fået det samme kald som han. Vi kommer af Faderen og er kaldet til at vende tilbage til ham. På

vores livsvej må vi i verden gøre det, som Jesus gjorde, båret af Helligåndens nåde. Når vi åbner os for denne gave, kan også vi sammen med Paulus sige: »Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig.«³

Disse ord opfordrer os derfor til at gøre vores forhold til Helligånden dybere, både i vores bøn og i dagligdagen. Lad os derfor blive bedre til at »lytte til hans stemme i os«. For »uden Helligånden er Gud langt væk, Kristus er en person fra fortiden, evangeliet er døde bogstaver, Kirken er bare en organisation og dens mission er propaganda. Men med Helligånden løftes kosmos, der sukker i forventning om Rigets komme, den opstandne Kristus er til stede, evangeliet er livets kraft, kirken er fællesskab i Treenigheden og missionen er Pinse«⁴

"Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer'. Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: 'Modtag Helligånden!'"

Andreas var en ung mand i krise: i tvivl om livets mening og med frygt for fremtiden. Han følte sig ofte modløs og ulykkelig. Nogen foreslog, at han skulle tale med Chiara Lubich om det. Kort før han kunne tale med hende, så han Chiara i bøn. Sagte udtalte hun ordet 'Helligånd'. Under samtalen følte han sig dybt forstået. Og han fandt fred igen: ikke fordi hans problemer pludselig var forsvundet, men fordi der nu var nogen, han kunne dele dem med. »Jeg fik ikke kun hjælp af Chiara,« sagde han mange år senere, »men med årene lærte jeg også en livsstil af hende: at være tæt på dem, der lider, med omtanke og forståelse, uden at dømmes, ligesom Jesus ville have gjort.« Dette kan kun ske gennem Helligånden, hvis vi tager imod Ham og lader Ham virke i os.

Claudio Cianfaglioni og Livets ord teamet

1. Jf. Joh. 14,27
2. Mos. 2,7
3. Gal. 2,20.

4. Ignatius, metropolit af Laodicea, Kirkenes Verdensråds generalforsamling, 5. juli 1968, citeret af pave Frans i prædikenen på pinsedagen, 31. maj 2020.